

Drobci iz našega življenja

Moja delegatska razmišljanja . . .

Kot občan in delegat razmišljam o tem, kaj nas včasih privede do tega, da kritiziramo, da smo soudeleženi pri konfliktnih situacijah na delovnem mestu ali drugje, da se ne moramo sprijazniti z novimi ukrepi, češ da smo v preteklosti bolje živeli in podobno. O politiki cen. O tem dvoreznem nožu, ki nam greni življenje, ko prodajamo in kadar se pojavljamo v vlogi kupca.

Razmišljanja grede tudi v tisto smer, ko ugotavljamo, da smo včasih nemočni pri uveljavljanju ali spreminjanju novih neživljenjskih zakonov ali predpisov. Govorimo, da smo odgovorni za obstoječe stanje v gospodarstvu vsi občani oziroma delavci v združenem delu. Vendar se kot občan in delegat s temi ugotovitvami ne morem strinjati.

Razmišljam, kdo je kriv, da rastejo razne pivnice in bifeji kot gobe po dežju? Zakaj so ti lokali v dopoldanskem času vedno polni? Kakšna je delovna morala obiskovalcev teh lokalov? Ali se zavedajo, da s tem početjem prispevajo svoj delež k rušenju naše samoupravne družbe? V razpravah na skupščinah SIS za zaposlovanje in zdravstvo je bilo dovolj razprav o alkoholizmu, tem škodljivem pojavu našega časa. Vendar več kot do ugotovitve stanja nismo prišli. Dovolj je, da registriramo pojave, ukrepe za preprečevanje osebnih in družinskih tragedij, ki jih povzroča alkohol, pa odlagamo. Zakaj in koliko časa?

Razmišljam o ustavnem določilu proste izbire zdravnika. Predlagatelj določila ni predvideval, kakšne posledice bodo imele delovne organizacije, ki zaposlujejo delavce iz drugih republik oziroma oddaljenih mest. V naši družbi si na podlagi tega določila lahko marsikdo danes privoščijo svojega zdravnika tudi v SR Makedoniji ali SAP Kosovo, čeravno je zaposlen v Ljubljani, kjer je dovolj zdravnikov. Zakaj ne? Saj mu zakon to dovoljuje. Ko pa v samoupravnih organih ugotavljamo padec produktivnosti dela, povečanje števila zaposlenih zaradi odsotnosti in bolniških izostankov, pa smo praktično nemočni. Verjetno tega negativnega pojava z dogovarjanjem ne bomo odpravili. Veliko je bilo razprav na pristojnih SIS, vendar spremembe določila ni mogoče uveljaviti, čeprav vsi vemo, da bi se število bolniških izostankov z dela zmanjšalo. Razmišljajmo še naprej!

Razmišljam, kako smo nemočni pri odpravi sklepa ZIS o omejitvi vožnje z avtomobili par-nepar. Zaman so vse ugotovitve in razprave po dnevnih časopisih, v skupščini in odborih. Z novimi cenami bencina postaja omenjeni sklep povsem nelogičen. Tu ne gre več za varčevanje. Kdo od članov ZIS zjutraj na rokah nosi svoje otroke v varstvene zavode peš, ko ima prepoved vožnje, v dežju in snegu? Ko zjutraj hite matere z otroki v naročju v vrtec, veseskozi z mislijo, da ne bodo zamudile na delovno mesto, vedno bolj ugotavljam nelogičnost in našo nemoč. O tem naj razmišljajo delegati v skupščini, saj je to jugoslovanska posebnost: par-nepar namreč.

Tudi o članku v časopisu Dnevnik z dne 8. julija na strani 3 pod naslovom »Črni obeti črnega zlata« razmišljam. Članek ugotavlja, da Jugoslavija plačuje nafto dražje od zahodnih evropskih in ameriških držav. Zakaj? Zato, ker smo vsi ekonomisti? Ker imamo z državami — proizvajalkami nafte prijateljske odnose? Članek je odprl dilemo, ni pa posredoval odgovora, zakaj je tako!

Razmišljam o delčku ceste, ki povezuje Industrijsko cesto pri tovarni LEK z Vodovodno cesto pri Avtoservisu. Pri vseh samopriskevkih za lokalne ceste ni mogoče najti sredstev za asfaltiranje oziroma protiprašno zaščito. Delavci oziroma občani, ki uporabljajo to bližnjico iz občine Bežigrad v občino Šiška, so v poletnih mesecih podobni mlinar-

jem. Morda je kje še kak večji problem, vendar menim, da je ob Industrijski cesti dovolj delovnih organizacij, ki so zainteresirane za ureditev ca. 300 metrov ceste, saj bi s tem izboljšali pogoje za svoje delavce. Tudi o tem razmislimo.

Razmišljam o pomanjkanju določenih profilov KV delavcev. Zakaj? Delo le-teh smo povsem razvrednotili. Saj je delo v administraciji čistejše, bolje plačano, če si v pisarni si »nekdo«. Pojavi takega mišljenja nas bodo drago veljali, saj nam preteklost dokazuje, da se je zelo malo kmečkih fantov in deklet, ki so v povojnem obdobju šli v industrijo, vrnilo na kmetijo, pa čeravno so danes boljši pogoji za delo, in vrsta kmečkih posestev propada. Verjetno smo država z najmočnejšo administracijo, čeravno smo sedaj samoupravno organizirani, v povojnem obdobju pa smo imeli »administrativni socializem« z manj administracije.

Vzrokov za razmišljanje je še veliko. Kdo bo tisti, ki bo korenito posegel v dogajanja in odpravo napak? Občani-delegati ali vsi? Torej razmislimo, to nas nič ne stane. Razmišljanje namreč.

Ivan Gorenc

Počitniški domovi spet samevajo

Živ-žav je zamrl

(ik) Zadnje dni avgusta so se vračali na svoje domove še tisti otroci, ki so v organizaciji občinske zveze prijateljev mladine Šiške preživljali počitnice v četrti izmeni letovanja v domovih na Pagu in v Poreču. Tako se je v letošnjem juliju in avgustu v teh dveh domovih in v počitniškem domu na Srednjem vrhu nad Gozd Martuljkom zvrstilo in si nabiralo moči 1.161 otrok. Letovanja so bila organizirana pod vodstvom vzgojiteljev iz vrst učiteljev, vzgojiteljev v vrtcih in iz vrst študentov, za katere je aktiv vzgojitelj pri Občinski ZPM priredil predhodne seminarje.

Poleg osnovnošolskih otrok iz Šiške so bili deležni razvedrila, usmerjene rekreacije in počitka še otroci iz Kobarida in Bovca, otroci z Vrhnike, skupina socialno ogroženih otrok iz Domžal in ob sodelovanju Centra za socialno skrbstvo v Šiški še otroci-rejenci s svojimi krušnimi materami (vsi v Poreču). V počitniškem domu na Srednjem vrhu pa so v dveh izmenah gostovali otroci iz Lucije pri Portorožu in otroci iz Pirana. Gostoljubje je uživalo tudi nekaj otrok naših zdomcev s Švedske, Nemčije in Anglije.

Nadaljevali smo s tradicijo zamenjave otrok s pobrateni Kavadarci (Ohrid) in z Avstrijo (Gösselsdorf/Goselnava), z njimi pa so bili v Poreču naši gostje tudi otroci korških Slovencev; otroci iz Šiške so letovali tudi na Danskem. Vse te zamenjave z veliko mero razumevanja sofinancira SIS za otroško varstvo Šiška.

Socialno šibke družine so bile sicer za letovanje svojih otrok deležne regresa SIS za socialno skrbstvo, vendar pa je potrebno kritično pripomniti, da je bila odobrena lestvica za regresiranje letos zelo stroga, neuskaljena v mestnem merilu in je bila tako mnogim otrokom kljub upravičenosti, odklonjena denarna pomoč. Letošnja napaka se v prihodnjem letu pač ne sme več ponoviti!

V času pouka pa so bili domovi na razpolago učencem za zimsko (Srednji vrh) in letno šolo v naravi (Pag, Poreč) v organizaciji osnovnih šol občine. V letu 1980 si je tako tu pridobivalo smučarske ali plavalne veščine 1.154 učencev. Tudi 1.167 predšolskih otrok je ob sodelovanju ZTKO Ljubljana-Šiška in VVO zimovalo v Gozd Martuljku,

pravkar pa so se vrnili z letovanja na Debelem rtiču.

Se bolj nemoteno pa bosta letna šola v naravi in letovanje predšolskih otrok potekala z ureditvijo plavalnega bazena ob domu v Poreču v prihodnjem letu. Del sredstev je v ta namen že zagotovila občinska ZTKO, pričakujemo pa enako razumevanje tudi pri samoupravnih skupnostih, ki namenjajo sredstva za dobro predšolskih in šolskih otrok.

Seštevek zimovanja, letovanja, šole v naravi in klimatskega zdravljenja predšolskih in šolskih otrok v organizaciji ali sodelovanju Obč. ZPM dosega številko 3.651 otrok! Ta številka je vsekakor spodbudna!

Veselite v vrtcu Andersen

Praznik jeseni

Takole pa smo praznovali prvi jesenski dan v vrtcu ANDERSEN — ENOTI III.

Ob desetih dopoldne nas je obiskala »tetka Jesen«. Ni prišla praznih rok — poln koš darov je prinesla s seboj. Otroci so se je razveselili.

Pripovedovala jim je: »Tetka Jesen« sem, tako mi pravijo, obiskat sem vas prišla in vam prinesla sadja, zelenjave, poljskih pridelkov in gozdnih plodov. To je darilo dobre jeseni prav vsem ljudem!

Vsako jesen se oglasim tudi v vrtcih, danes sem pri vas na obisku...«

Zastavila jim je uganko, otroci so ji povedali jesensko pesem, »tetka Jesen« pa jih je obdarila s sladkimi modrimi sadeži.

Težko se je ločila od radovednih, razposajenih, a prikupnih otrok, toda pred njo je bila še dolga, dolga pot — vrniti se je morala v sadovnjake, vrtove, polja in gozdove, da bo pospravila še ostale pridelke.

Presenetila pa jih je s povabilom, naj se oglasijo v »delavnicah«, kjer jim je pustila v peharih vseh vrst plodov, iz katerih naj za RAZSTAVO kaj lepega naredijo.

Obljubila jim je, da se čez leto vidijo spet. Na mizah so imeli pripravljen material: korenje, krompir, rdečo peso, čebulo, jabolka, koruzo..., zobotrebe, nože, podstavke. Otroci so si po želji izbrali delo — usmerjale, vodile pa so jih vzgojiteljice, v pomoč so jim bile varuhinje.

Izdelke so otroci razstavili na policah v avlah ENOTE III.

Spontano je prišlo do kolektivne zaposlitve, kjer so sodelovali otroci vseh starosti. RAZSTAVA je bila namenjena otrokom kot usmerjena zaposlitev, staršem pa prijeten užitek.

Vzgojiteljica Poldka Knez

OB TEDNU OTROKA

Ob tednu otroka (od 6. do 12. oktobra) bo v Ljubljani tudi republiško srečanje pionirskih lutkovnih skupin Slovenije. V organizaciji občinskega sveta za delo s pionirji in ob sodelovanju DPM v krajevnih skupnostih Šiške bodo gostje šišenskih pionirjev pionirji-lutkarji iz Celja, Lucije pri Portorožu, Kranja in pionirji-lutkarji iz osnovne šole Ledina v Ljubljani. Lutkovne predstave bodo na šolah, v VVO in v krajevnih skupnostih.

Tednu otroka bo posvečena tudi razstava likovnih izdelkov cicibanov iz vrtcev v avli skupščine občine Šiška.

Pionirji in cicibani-likovniki pa bodo sodelovali tudi v manifestaciji risanja na ploščadi Trga prekomorskih brigad, podobne akcije pa bodo organizirane tudi v VVO in v okviru krajevnih skupnosti.